

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter volja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četirih do petih vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se lahko frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravištev, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse dosedanje gg. naročnike, katerim naročnina poteče konec septembra in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta 3 gld. 30 kr.
Za en mesec 1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta 4 gld. — kr.
Za en mesec 1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejemati " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Sprava mej nami.

Pišejo, da sti se slovenski stranki v Goričici porazumeli in spravili v jedno narodno stranko, ki ima le namen, skupno delati in vojevati borbo zoper sovražnika našega slovenskega naroda. To nas veseli, in nas bode čedalje bolj radovalo, če bomo videli v bodočnosti stvarno in dejansko, da je to istina, kar se bode pokazalo posebno pri volitvah.

Ali čitamo dalje o tem v tukajšnjem časniku „Slovenec“ sledeče iz Goriškega: „Tako bodo slovenski Torys (stari) in Wighs (mladi) skupno delovali za blagor naroda kakor omenjeni stranki v angleškem parlamentu. Kaj pa vi v kranjski Sloveniji, mar ne boste nas Primorcev pospremali? Mar me-

nite, da se narodove sovražnike ložje v posameznih tramah, kakor v skupni falangi premaga? Predsodke na stran in vse razhajenje bode pozabljeno, ter novo življenje s krepkim delovanjem začnemo! V to ime bog pomози ter živela stalna sprava na blagor milega naroda!“ — Mi v „Slovenskem Narodu“ smo sicer o tem že večkrat izrazili se, a v politiki je mnogokrat treba ponavljati se, in da se ne bi naše molčanje krivo tolmačilo, naj ob kratkem povemo zopet svoje stališče. In to je ob kratkem: „sprava in sporazumno delovanje posebno pri prihodnjih volitvah, ako hočemo narodno večino ohraniti, je absolutno potrebna, in proti Nemcu in nemškutarju mora vse edinostno biti kar je Slovenec“.

To je kratko a jasno dovolj. Ali kakor se mi nikoli ne bomo premišljali, komu glas dati, ako je na pr. taka silna alternativa: ali radikalnemu klerikalcu g. Luki Jaranu ali pa nemškutarju Schreya, ter bode nam slovenski ultraklerikalec brez pomisleka iz narodnega stališča ljubši nego nena-roden, neslovensk psevdoliberal — tako mora tudi konservativna slovenska stranka čisto odložiti misel da je sprava in porazumljenje le onda mogoče in izvršivo, ako se svobodomiselniki „uklonijo“ in podvržejo nazorom ultramontanskim. To doseči nij mogoče. Diskusijo o vseh taci vprašanjih, ki zadevajo liberalno polje, mi sicer prav lahko na stran pustimo, in imamo samo narodno borbo v vidu, — saj ta je dandenes tudi onim našim nasprotnikom pred očmi, ki se z vsem svetom, celo s *Turki* proti nam Slovanom vežejo. — Ali kakor mi nikdar

in čisto nič ne zahtevamo, da kateri pričani slovenski klerikalec drugače misli nego je do sedaj, tako zahtevamo polno slobodo tudi za sebe in svoje.

Sprava je dalje le mogoča, ako se za narod delavni in izobraženi narodnjaki osobno ne napadajo in ne sumničijo, a tudi ne izrivajo. Teško je porazumek mogoč tam, kjer govori odličen mož, jeden vodjev: „kjer je dr. Vošnjak ali dr. Zarnik, tam mene nij.“ To nij rodoljubje. Ponavljamo, da se Nemec od stranke „N. Fr. Pr.“ in nemškutar od stranke „Laib. Tagblatt“ veže s Turkom, natikalcem živih ljudij na kolec, samo za to ker gre zoper Slovanstvo. — In ti Slovenec, sam sebe vidiš, sam svojo strast poslušaj, od srda na brata liberalca?

To naj je le kazaj, dalje si lahko vsak našo misel sam razpleta, katera se v praktičnem življenju po porazumljenju obeh strank mora pokazati v tem, da kandidatov ne postavlja jedna stranka, nego obe vkup, in da nobena nij nad drugo nego poleg druge, da se ne diktira, nego delo razdeli; da se ne terorizira, nego dogovori in besedo pošteno drži. Ej vala, brate!

Ozrimo se okolo! Kako malo narodnih delavcev imamo! Koliko izobraženih rojakov nič ne stori, nič ne piše, nič ne govori za svoj narod! Bodimo torej vsacega delavca na narodnem polju veseli in podpirajmo ga. Kajti, recite kar hočete, narodni boj je dan denes za Slované prvi in naj vnažnejši, boj za obstanek in narodno samostanost, — vse drugo je ali namišljeno in navidezno, al pa postransko.

Sporazumljenje in skupno delovanje pri volitvah in povsod kjer se, da je tudi na Kranjskem in na Štajerskem precej mogoče,

Listek.

Marjeta.

(Izvirna povest.)

Ob južnej porebri Jamčeve hoste gori gozd. Več dnij uže gori in po oskej soteski mej gorami se kadi dim, tako gost, da z gore jedva vidiš na drugo. Vsa dolina smrdi po smedi. Solnce je rudeča lisa, da celi dan lahko gledaš vá-nj. Uže od daleč se sliši, kako praska in poka goreče drevje, in kako zamolklo pobobnujejo debela, ko padajo. Časi pa časi švigne žar skozi temnovišnjeve valove dima kvišku, in plamena in iskre se iz nova love po opaljenem brstji vrhi drevja. Vmes vpijejo in hudujejo se možje, ki so privreli, da bi ogenj zajezili. Sešli so se ljudje iz celega okraja, ker nesreča žuga strašna.

Gozd je velik, on je deloma posameznih kmetov, kateri iz ogljenic svoj edini

prihodek dobivajo; deloma je vaška, vzajemna last, katera nosi za vse stroške občinske. Lepo, kar zatemnelo lesovje vleče se daleč preko reber in vrhov tja do čedne vasi, v prostranej ravni ležeče, da hiš blede, desčičasto ostrežje in zvonikov kositarški krov blišči daleč venkaj na okolo. Iz prva so bili prebivalci potrebili hosto in grmovje pred ognjem, pa petelini so posegali višje, popeli so se ob mahovitih deblih do visokih vrhov, katere je žgoče solnce palilo uže mesec dnij in osušilo. Tada so ljudje pač tudi sekali in ruvali, pa ogenj jim je skakal za petami, in dim in vročina sta jih prisilila, da so morali bežati.

„Če do juter ne bode dežja — celi gozd bo pogorel in vas tudi!“ javkali so in nijso vedeli, kaj bi.

Sam Studenščak je bil, ki nij izgubil še glave. „Gozd Jamčev kar pustimo,“ kričal je, „samo vaški les utegnemo še rešiti. Tam od golega vrha dol moramo mejo po-

tegniti. V dveh dneh naredimo več sežnjevo široko preseko in do taistehmal pač ne pride ogenj tja onkraj!“

In pustili so Jamčevo hosto požaru, pa delali ob golem vrhi. Jamec, ki je doli v dolini onkraj potoka imel svoje pobištvo, tam je divjal. Tam ob plotu stoječ, moral gledati, kako tam gori gine njegovo najboljšo imetje. In možu, stoječemu tako, robatemu in koštemu od glave do nog, kakor stara smreka, goreča na vrhu, videl si mu lahko v očeh in na obrazu, da tudi Jamec je goreče drevo, ki pa teli in žari znotraj, kakor bi bila strela šinila vá-nj.

Pred štirimi dnevi je bilo, v soboto pozno uže na večer. Jamec je uže spal in vse je bilo pri pokoji v hiši. Kar zabobni na okno, da zazveni, in hlapec, stari Grega, vpije noter: „Oče, oče, gozd gori!“

Jamec rine po konci, — kokor bi se svitalo jutro, tako je, in ko svoje dremotne oči skozi okno obrne proti gozdu, mora kar

ako se kranjska duhovščina postavi na stališče svojega višjega pastirja knezoškofa dr. Pogačarja, zlasti glede šole, kakor je izraženo v pastirskem listu, — in ako se ravno po lepih načelih krščanske ljubezni, po duhu mirnega postopanja in preudarka, kakoršen duh veje iz one škofove okrožnice. In to vendar nij teško, nego celo terjatev „*reverentiae et obedientiae*.“

Z jugoslovanskega bojišča.

Iz Kuljan v severnej Bosni 25. sept. [Izv. dop.] (Od slovenskega vstaša Kovačiča, o katerem so nam in „Obzoru“ krivo poročali, da je uže mrtev, dobili smo sledeče pismo:.) „Častiti gospod urednik! Brez zamere, da Vam do zdaj nijsem nič poročil, ali nijsem bil nikoli v takej okolščini, da bi mogel kaj pisati. Torej oprostite. Tudi denes le kratko. Iz Siska sem bil šel v Staro Gradiško, kjer sem so pridružil 60 možem. Bila je takoj onstran Save bitka, ki je trajala pol drug dan in smo jo bili proti 1000 Turkom. Ti so nas zmagali. Ker sem videl, da v Gradiški ne more kmalu kaj večjega biti, sem se probil v Kostajnico. Tu sem dobil g. Merlaka, Mejača in druge slovenske tovariše.

Dne 22. septembra smo bili pod vodstvom Merlaka komaj kakih 6 ur od Kostanjevice od Turkov napadeni. Bilo jih je 350. Po 4 urnem hudem boji smo Turke zmagali. Naših je 1 mrtev in 5 ranjenih. Jaz in Mejač sva bila ujeta. Jaz sem jim srečno utekel in po 2 dnevnej hoji sem zopet v Kostajnico dospel in sem bil od ondotnih rodoljubov z radostjo sprejet. Mejača so Turki žalibog v Bihač odpeljali, kjer se bojimo, da mu bodo glavo odsekali. Turkov je palo v tem boji 160 in ranjenih je 52. Čast našemu rojaku Merlaku, on nas je vrlo vodil v boji. Zopet pojdemo v boj. Torej za zdaj dosta. Več vam pišem, ako bodem živ, čez en teden. Pozdrav vsem znancem. A. Kovačič.

(Pripisano je še:) Malo sem ranjen a to bode kmalu dobro.“

Hubmajer nam piše v Ljubljano mej drugim: Prišel sem v ta kraj Bosne, da budim narod in ga vodim v boj za svobodo, in kakega sem našel. Ubogi kranjski kmet

je knez proti temu bosenskem kmetu. Hišo mu je zapalil Turek, nema obleke, da bi se čuval pred mrazom po noči, nema obuvala, da bi urno skakal po skalah, nema orožja da bi se branil pred neprijateljem Turkom. Mi pričakujemo pomoč od bratov slovanskih . . . Kjer imam 200 mož, nemam več kot 50 pušk . . .“

Iz Belgrada ima dunajski „Tagbl.“ sledeči telegram od 28. sept.: „Pri Aleksincu zbrana srbska vojska zahteva vojna biti čez mejo. Vse brigade hoté vojno. Meja je zaprta. Noben Srb do 52. leta ne sme ven. Vlada ne bode mogla dalje niti nekaj dnij ne zadržavati, ker sicer je v nevarnosti, da jo narodno razburjenje se sveta popiha.“

Dalje ima rečeni list to telegrafično poročilo: Srbski listi javljajo, da hočejo Turki napasti srbska mesta na meji Zajčar, Negotin in Kruševac. Oficijalni telegram pak poroča, da je turška vlada naznanila v Belgrad, da hoče nek otok na reki Drini, katerega so sedaj Srbi v lasti imeli, vojaško zasesti. Iz tega se lahko uzrok za vojno — *casus belli* — najde.

Iz Dubice se hrvatskim listom poroča 28. sept.: Včeraj so se bojevali vstaši celi dan s Turki pri Severovcu, zgoraj samostana Moštanica v Kozarovej planini. Zavoljo oddaljenosti nij še znan konec boja. Čete vstavev se vedno množe bolje in bolje, vendar primanjkuje orožja, municije in tople obleke.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. septembra.

Poročilo *finančnega* ministra je delegate jako poparilo. Cislejtanija ima pod vladanjem ustavovorne nemške stranke celih 43 milijonov deficita!

Urednik *dunajskega* „Vaterlanda“ je bil pred porotniki krivega spoznan po §. 302 in na 4 mesece ječe obsojen.

Vnanje države.

Srbski knez je izdal dekret, vsled katerega se skupščina iz Kragujevca v Belgrad preseli.

Ruskega kancelarja Gorčakova časopis „Journal de Petersbourg“ konstatira, da Turčija prizna potrebo reform. Veliki vezir je res sklenil uvesti reforme; za to nijso

velevlasti diplomatsko pritiskale. Diplomatična akcija se mora omejiti na pripomoč pri pomirjenji vstaje in pri iskanji potrebnih institucij, kar je teško. Sedanja kriza bode imela resna poboljšanja stvari v orijentu. — Tako govori ruski glas — a drugače bi moral!

V karlističnih provincijah je huda agitacija za mir. Nagovarjajo don Karlosa, da naj se pobota z Alfonzom. —

Bavarski deželni zbor, v katerem so prusijani in vladna stranka za dva glasa v manjšini, je bil 29. septembra odprt. Voljeno je prvosedstvo samo iz večine patriotske ali bavarske.

Nemški cesar potuje 12. oktobra v Italijo in ostane tam 4 dni. Spremi ga razen Bismarka tudi Moltke.

Angleški poslanik bode Peking zapustil 13. oktobra, ako do tistega časa ne bodo kaznovani kitajski morilci Angleža Margary-a. Vojna mej Angleži in Kinezi nij nemogoča stvar, ako se zadnji vstavljajo, zadostenje dati.

Dopisi.

Iz Gorice 28. sept. [Izv. dop.] Nova pripravljavnica za učiteljsko izobraževališče se letos odpre tudi v Gorici. Učenec te pripravljavnice more biti vsak, ki je dobro končal ljudske šole, ter dobil obpustno izpričevalo samo da šteje uže 14 let življenja. Ubožnim in pridnim učencem te šole se pripomore s 50 gold. iz državne blagajnice. Kdor to šolo dobro dovrši more preiti na učiteljsko izobraževališče, tudi v tej šoli dobivajo manj premožni pa pridni učenci od 50 do 200 gold. pomoči na leto. Izobraževališču je pot odprta do učiteljstva za ljudske in meščanske šole in tudi za učiteljsko izobraževališče. — Od 16. do 20. oktobra t. l. se bodo vpisovali učenci te šole pri ravnateljstvu c. k. učiteljskega izobraževališča v Gorici. Prav za prav namen tej šoli je, da se po lažjem in krajšem potu kakor prej pride do učiteljstva, a vendar se bodo učenci te šole učili v vseh premetih, ki so potrebni za vsakdanje življenje, torej ta šola tudi dopolnjuje ljudsko šolo, in zato priporočati bi bilo premožnijim roditeljem, naj svoje sinove po dokončanej ljudski šoli pošljejo še v to-le šolo, zato da se bolje vkoreninijo v temu, kar jim bo treba kot pametnim gospodarjem in pravi državljanom.

Iz Zagreba 29. sept. [Izv. dop.] Poprejšnja vojna krajina je, kakor znano,

zamižati, tako se blišči tamkaj iz lesja. Hiteli so, da bi gasili, pa vroč puh je potegnil skozi drevje, in zjutraj, ko je pokazalo se solnce, bila je brljava rudečkasta lisa. Od tadaj pa gori in od tadaj Jamec še nobenega grižljaja nij imel v ustih. Trudil se je pač z drugimi vred uže dan in noč in rotit ogenj, da bi ugasnil; toda ogenj nij ugasnil! To nijso tisti plamenci, ki doma na ognjišču plapolajo, grejejo in tečni kruh pekó; to so grozni, požarni valovi, kakor bi pririnjili iz pekla, da bi njega, Jamec, požgali do palice beraške. In celó, ko so ljudem omahnile roke, in so le mislili, kako bi rešili le občinski gozd, preklinjal je svet, pulil si sive, zmršene lase iz glave in s pestjo je udaril si v obraz, da je kri vrela mu iz nosa in ust. „Če sam bog more pomagati,“ kričal je, „zakaj pa ne stori tega, zakaj pa pripušča, da jaz, ki sem toliko delal in trpel in molil, da bom obračil?! — Fant!“ zavpil je svojemu dvanajstletnemu

sinu na uho, „vidiš, tak je ta bog, in taki so ti ljudje, zdaj vidiš, taki so!“

Prišel je župnik in ostro zavrnil ga zavoljo tacega bogokletstva.

„Kje je pa Grega?“ vpil je potem.

Grega je bil še pri ognji, in ko nihče uže nij delal tam, je on sam klestil še drevje in veje vlačil na stran. Brez prestance je tekal po hosti in po dimu. Obleko je imel uže vso prismojeno, in dolgi, blede lasje so se mu skodrali in porudeli. Predvčeranjem je v svojih nadlogah pri kaplanu bil pri izpovedi, in od tistega časa se ne makne več od gorišča, dokler ne pogasi ogenj.

„In če mora uže mojega gozda konec biti, pa naj gori tudi občinski les in vas in celi svet naj zgori!“ kričal je Jamec. Smijal se je, ko je proti večeru močen veter potegnil in ogenj še hujše razpihal, da je goreče brstje preko drevja neslo v občinsko šumo in v vas. Solnce se več videlo nij, in dolina

je postala temna. Samo krvavi plameni so svetili še, pa to denes nij bilo več mirno žarenje, kakor v prejšnjih nočeh: to je plapolalo in kar valilo se, in črne sence od podenega dima so pebežavale nad poljem in ledinami. Grozno je bučal vihar, poslopja so poječavala, in strašno je bilo poslušati, kako je praskal požar. Sedaj so delavci povsili sekire in hiteli proti vasi, da bi rešili ondi, kar bi se dalo še oteti. V malo urah uže mogel bi plamen zajeti celi gozd in lizati strehe vaške.

Ondaj za večera pa se na zamoklem podnebju užge strela, za njo zdrdra grom in ulije se ploha. To je vršalo, kakor bi utrgal se oblak, in kmalu so prihiteli supeti po jarkih in vrelj okolo biš in hlevov in naprej preko porebrija. O polnoči je vse tiho in jasno; mesec sije v dolino, iz grabnov se vzdigujejo bele meglice. Dima in smodnega smrada nij več, gozdni požar je ugašen. Zjutraj je v Jamčevem gozdu mej osmoje-

razvojničena in razorožana, vendar pa še zmirom vladata v njej sablja in čako. Na čelu uprave stoji general, uradniki so pa sami kapetani, lajtnanti, avditori, furiri in kar je še več takis šarž. Vojniška uprava je krajišnike moralično pokvarila. V vojni krajini se je v vpravem pomenu besede pasla lenoba, kakor se pase sicer v vsakej kasarni. Krajišnik je svoje zemljišča samo na pol, in še to prav slabo obdelaval, vedoči, da bo uže iz cesarskega magazina dobil kar mu bo izmanjkalo. Nij čuda, ka se je vsako leto iz krajine čulo, da je slaba letina in lakota. Denes nij več napolnjenih cesarskih magazinov, in dela nenavajeni krajišnik denes res strada in gladuje, in to se ima vojneji upravi zahvaliti, ki ga nij nikoli resno k delu mórala. Nemški upravni jezik in tuji večjidel nemški oficirji so udušili vsako narodno čut. Denunciacije in špijonaža so se v malem in v velikem gojile. Vsak, kdor je kako „anzeige“ naredil, bil od predpostavljenih pohvaljen in mnogokrat tudi nadarjen, od svojih vrstnikov in podložnikov pa delomo zaviden, deloma omražen in zaničevan. Denunciacije razjele so globoko socijalno življenje. Več generacij bo treba, predno se bo mogla ta skala iz značaja naših bivših krajišnikov izdreti. Prosti narod je sicer še precej zdrav, kar je pa napoln izobraženih, ti so moralično skoz izkvarjeni. Vstaja v Bosni je krajiškim denuncijantom prav kakor nalašč prišla. Mnogo orožja in municije namenjenega vstajnikom je po teh denuncijantih ali v turške roke, ali v roke naše oblati prišlo. Vrhovni upravitelj vojne okrajine general Mollinary se ne briga mnogo za to, kar se denes v njegovem področji na boseneski meji godi. Turki ne spoštujejo našo nevtralnost. V celih četah pridejo na našo stran in preiskujejo poedine hiše in celo poedine vasi, kjer mislijo, da je orožje za vstajnike pripravljeno, ter odganjajo spet tisto živino na ono stran, katero je pribegla raja na to stran prignala. Naše občine se temu sicer upirajo, pa nemajoče orožja, morajo mirno gledati kako Turki vse kote preiskujejo. Za velevlast, kakoršna je Avstro-ogerska je to nedostojno in vprav poniževalno. Mollinary kakor da ne bi nič videl nič čul. „Obzor“ in

„Nar. Nov.“ so to uže večkrat grajale, pa vse nič ne pomaga. Če bi prejšnja vojn. krajina v mater zemljo vtelo vljena bila, se taki neredi na boseneski meji pač ne bi dogajali, kakor se dogajajo denes. Vsi naši sabori so opetovano in opetovano krono za vtelo vljenje prosili, pa zmirom in zmirom brez vspeha. Tudi sedanji skupni oger-sko-hrvatski drž. zbor je v svojej adresi, krono prosil, naj se čem preje reši vprašanje vtelo vljenja vojn. krajine in res bi bil uže enkrat čas, da se hrvatskeji [da, kar je njeno bilo in je še. — Vstajniške čete v Bosni so se zadnji čas izdatno pomnožile. Bosenski beguni so mnogo šli nazaj črez Savo in Uno ter vstajnikom se pridružili.

Domače stvari.

— („Narodno društvo.“) Gg. poverjenike prosim, naj blagovole nemudoma poslati nabrane letnine z imeniki društvenem denarničarju g. Jos. Oblaku v Ljubljani. Dr. J. Vošnjak, predsednik.

— („Narodna tiskarna“) se je začela včeraj seliti v Kolmanovo hišo v „zvezdi“ pri gledališči. Jutri se seli tudi uredništvo „Slovenskega Naroda“ isto tja.

— (Ljubljanski podpiralni odbor) je zopet 200 koecev poslal v Dalmacijo za pribegle Hercegovce.

— (O ljubljanskem škofu) izve oficijozna dunajska „Pol. Corr.“ da name-rava imatrikulirati v začetku šolskega leta šest mladih in talentiranih duhovnov svoje škofije na filozofične fakultete vsučilišča v Gradci, na Dunaji in v Pragi. Ti v filozofičnih strokah izobraženi duhovni bodo prihodnji učitelji verouka na srednjih šolah.

— (Kegljanje na dobitke v čitalnici) na korist dramatičnega društva se precej marljivo nadaljuje.

— (Fantovski ples za Hercegovce v Solkanu.) Ples, ki ga je napravil ožji fantovski krog v Solkanu, sme se po pravici šteti najlepši in najbolj obiskovani, kar jih je bilo do sedaj v preljubljenem Solkanu. Palačni vrt, vhod in dvorana bili so v narodnih barvah krasno dekorirani in razsvitljeni; mnogobrojno število domačih in zunanjih gospodičin v jako oku-

snih toaletah kinčalo je krasno dvorano, a žalibože, izmed mladih povabljenih gospodov iz mesta zapazil sem, kljubu temu, da je bil ples osnovan v korist našim za zlato svobodo borečim se bratom, kaj pičel broj. Mladina se je sukala do 4. ure popólunoči. Tužnega srca sem i zapazil največjo razuzdanost nekaterih solkanskih fantov, kateri so goste pred palačo z grdimi psovkami insultirali, pijoči in popevajoči umazane fur-lanske pesni; takoj se je sprevidilo, da ranjcega vrlega Matije Doljaka, solkan-skega župana, nij več, kajti, ko je on župa-neval, se nij nikdar kaj enacega pripetilo. G. župan solkanski, pazite v bodoče, da ohranite lepo ime i čast Vaše občine! Na-bralo se je 66 gld., kateri se bode trpečim sobratom v Dalmacijo odposlalo.

— (Iz Tolmina) se nam piše, da je tamošnja sodnija prišla na sled nekim, kateri so več mladih deklic oskrnili. Lekár-ničarja imajo uže v pesteh. Žalostna novica za naše hribe, v katerih se še nij nikdar kaj enacega pripetilo!

— (Iz Gorice) se nam piše: Po lepem vremenu nastalo je zopet jako neugodno deževno vreme, baš sedaj, ko se je po vsej goriški trgatev začela. Posestniki so jako zadovoljni, kajti nijso se nadejali toliko božje kapljice, da jim dotične posode primanjkuje. Letos ga bodemo jako po ceni pili, k večjem po 7 for. kvinč. — Vrli rodoljub g. dr. Rojic, zdravnik v Gorici se je ponedeljek 27. t. m. z gospodičino Dolžajnevo oženil in v Pariz odpotoval.

Javna zahvala.

Iz Ptujja 23. sept. Čitalnica ptujjska mora zabilježiti v svojo zgodovino veliko zgubo. Zapustil nas je g. profesor Glaser ter se preselil v Kranj. Blagi gospod vnet rodoljub je več let z velikim tradom nepre-stano delavnostjo in požrtvovanjem delal kot odbornik in podpredsednik čitalnici na korist. Nepozabljivi so nam posebno mili gla-sovi doneči iz „citer“ pod njegovo vajeno roko! Obžalovaje to izgubo izreka odbor g. profesorju očitno zahvalo za njegov trud. Hvalen spomin mu bode ohranila čitalnica ptujjska!

Jakob Trstenjak,
zač. tajnik.

nimi debli še tu pa tam malo telelo in ka-dilo se, preko celega porebrija pa nobenega plamena nij več. To se vé, nad dvajset oralov najlepšega, debelega lesja bilo je pokončanega; pa še več, kar Jamec nij pričakoval, ostalo je njemu ohranjenega. In ker je tako uže bilo, udal se je mož v to, jedel spet svoj zajutrak in zraven pretuhtoval, kaj bi po sedaj začel s posmojeno gozdno ledino. Marjeta, kravja dekla, poslovala je v hlevu, kladila teletom, pomolzla krave in potem gnala jih venkaj na pašo, na hribje. Dekla je plaho pogledovala okrog sebe in ko je k vrhu prispela, zlezla je na krišku peč, ozrla se na okolo in poslušala. „Grega!“ zavpila je potem. Pa to denes nij nobenega prijaznega odmeva od gozda dalo semkaj nazaj, kakor drugekrati, če je prepevala in krave klicala po imenu. Sedaj nobeno živo drevo ne stoji več onkraj — vse je požgano, uničeno. „Grega!“ zaklicala je iz nova. Vsaj mu kaj hudega nij zgodilo se! Sedaj uže drugi dan nič več nij bil doma, priden posel pa ima zmirom biti pri rokah, to mu uže

povem — pa saj sicer sam vé, kaj ima pravi posel opraviti. Tako je mislila dekla in potem zopet vrnila se domov.

Jamec je v lopi pripravljaval voz za prevažanje drv s porebrija. Hotel je ogorene panjeve po gozdu pobrati in zapeljati jih tja k ogljenici, da bi videl, ako bi dalo iz njih iskhati se oglje, katero se doli na poljani v velikej kovačnici tako dobro prodaje. Pogorišče bi potlej otrebil, preoral in njive naredil iz njega, ker drevje tako brž ne raste na posmojenih tleh. Tako je premišljeval Jamec in ravno kolo vtaknil k vozu, ko je Marjeta pristopila k njemu in ga vprašala:

„Ali, oče, kje je pa Grega še zmirom?“

„Grega? No, če z jasenov ne klesti vój za ovce, potlej ne vem.“

„Dva dni ga nij bilo uže doma, mu vsaj nij kaj hudega zgodilo se, oče?“

„I no, če tudi mu je prigodilo se kaj, ali je tebi kaj za to? Jaz sem gospodar in jaz bi škodo trpel, ako bi on zlomil si nogo ali vrat. Jaz mu imam plačevati za celo

leto in ne ti! — Je uže pri gasilcih bil in nocoj pomagal tam v vasi — kaj vem jaz!“

Jamec zabije žrebelj v kolesno os in besede ne izpregovori več.

Marjeta odide tožna na delo v hlev. Ona nij bila več mlada, ali za svoj posel še prav évrsta; denes pa — denes jej ne gre od rok. Vile prisloni na steno in odide. V delal-nikih še nikoli nij déla popustila, ali denes ne more drugač, če ravno ne vé, kaj jo sili na to. Po dolini onkraj potoka hiti gor proti pogorišču. Tu še gori in smodi pod pepelom, in dekla mora velik ovinek narediti, da dospe v vaški gozd. Hotela je tjekaj v vas, da bi poiskala Grega. Ali ko pride na kraj pogorišča, kjer začenja zeleni gozd, zagleda Grega ležečega na osmojenih tleh. Tu spi in eno roko drži globoko zavrtano v mah. Hlačnica na njegovej levej nogi mu je cela zgorela raz stegna, koža mu je kar zavišnjela in krvavi mu na več mestih.

„Ježeš — ali Grega!“ vsklikne Marjeta.

(Dalje prib.)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicne in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-
bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodežu v obistih in mehurju, trganje v mehurju i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs-
nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsostransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v Berliner Klinische Wochenschrift od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanju, treslici na vseh udih, shujšanju in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hujšanju.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušateljja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic. Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščicah po pol fanta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v puščicah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-
novicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temesvaru pri Jos. v Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in spoznajskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah kakor koli ali povzetjih. (233)

Zahvala in priporočilo.

Vsled svoje neprostovoljne ločitve iz št. Peterskega predmestja, kjer se pečam uže čez tri leta s kavarno, čutim se dolžan, za mnogobrojno obiskovanje in sedanjih prostorih zadovoljnim čestitim p. n. gostom izrekat pristrčno zahvalo, in ob enem udano jih prositi meni tudi v novi kavarni na glavnem trgu št. 10, katere odtvorjenje bodem posebno še naznanil, isto mnogo obiskovanje, isto cenjeno nagajnost, katero ste mi do sedaj tako z obilno mero obdarili, tudi prihodnje blagovolite ohraniti.

V Ljubljani, 1. oktobra 1875.

Filip Landerl,

(325)

kavarnar.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. Erazem Tatenbah. Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. Kantorčica. Roman s pogorskega zakotja. Češki spisala Karlina Ševčla; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spis J. Skalec, velja 25 kr.
5. Kazen. Novela, francoski spisal H. Riviere, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

1. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič.
- Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali

Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bode? Novela, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.

IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Plaše. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnij. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr. Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej tiskarni“ in jih dobi po poštenu povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold. 50 kr.

Lekarna Piccoli.

„K angelju“
v Ljubljani.

Aparati za samo-brizganje,
pasovi za počenje, uretalne in
maternice brizgice.

Anaterinova ustna voda in zobni

prasek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prasek, pravo sredstvo zoper zoboból in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kedor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Esprit de Cologne triple surfins de Paris, 1 flacon 20 kr.

Esprit dto. dto. de Reseda flacon 1 gld.

Esprit dto. dto. de Ylang-Ylang flacon 1 gold.

Elikzir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želedečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Franz-ove esence za življenje. Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznij. Velika poraba je najboljšje spričevalo. Vsaka gospodinja bode tako zdravilo pri hiši imela. Cena steklenice z navodom, kako se rabi 10 kr.

Glycerin-Creme. je posebno izborno sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Špeciálno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepoticjem in lepoticnim sredstvom, katera so čisto škodljiva. 1 steklenica 1 gold. (132—113)

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Dunajski kurz 30 septembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	70	kr
Enotni drž. dolg v srebru	73	45	"
1860 drž. posojilo	111	50	"
Akcije narodne banke	913	—	"
Kreditne akcije	205	—	"
London	111	85	"
Napol.	8	92	"
C. k. cekini	5	35	"
Srebro	101	40	"

Podučiteljska služba

na narodnej šoli v Pletrovčah se služnino 440 gld., oziroma provizorično 400 gld. in prostim stanovanjem se razpisuje. Slovenskega in nemškega jezika zmožni prositelji imajo prošnje potem predstavljene šolske gospodske vpsolati do 20. oktobra t. l. okrajnemu šolskemu svetovalstvu v Pletrovčah pošta Žalec.

Okrajni šolski svet Celjski,

19. septembra 1875.

(319—3)

Predsednik: Haas l. r.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Národna tiskarna

v Ljubljani

se priporoča

za izvršitev vseh tiskarskih del

v lični obliki in po najnižji ceni, posebno:

1000 poštah vozah listov	5 gld.	—	kr.
vsakih 1000 več	3	"	20 "
1000 vozah listov za železnice s firmo in železniškim kolekom	7	"	50 "
2000	13	"	50 "
1000 za brzovoznino s firmo in železniškim kolekom	9	"	— "
2000	16	"	50 "
1000 zavitkov (Couverts) v kvart s firmo	4	"	— "
1000 " v oktav "	3	"	80 "

Zaloga tiskanih formularov

za c. kr. sodnije, občinske urade, okrajne zastope, šole, cerkve in cerkvene urade, advokate in notarje, pobotnice za mesečne plače i. t. d.

LASTNOST in tisk „Narodne tiskarne“.